

Relationship between Moral Distress and Spiritual Well-being in Nurses

Mohammad Ali Soleimani¹, Ameneh Yaghoob Zadeh², Mohammad Reza Sheikhi³

1. Assistant Professor, Social Determinants of Health Research Center, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

2. Master's Student of Geriatric Nursing, Social Determinants of Health Research Center, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

3. Social Determinants of Health Research Center, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

Abstract

Background and Objective: Moral distress is increasingly recognized as a problem affecting healthcare professionals especially nurses. If not addressed, it may create job dissatisfaction, withdrawal from the moral dimensions of patient care, or even leaving the profession.

Methods: A convenience sample consisting of 193 nurses were recruited during the period of February–May 2015. Data collection instruments included a demographic questionnaire, the 20-item Spiritual Well-Being Scale, and the 21-item Moral Distress Scale-Revised. Data analysis was performed by descriptive and inferential statistics using SPSS-PC (v.22).

Results: The mean of SWB and MDS-R were 94.73 ± 15.89 and 109.56 ± 58.70 respectively. There was very weak correlation and not significant as well between SWB and MDS-R ($r = -.053$, $P = .462$). We found that relationship status and job satisfaction were determinant factors for SWB. Among the demographic and work related factors, gender and education levels were also independent predictors for MDS-R scale. In addition, working in rotation shift and tendency to leave the current job also became significant after adjusting other factors.

Conclusion: Moral distress and its association with factors such as individual ideals and differences, organizational elements suggest that conditions contributing to moral distress can have an important role to make stressful situations for nurses. So it is essential that strategies should be adopted to prevent the occurrence of these conditions. Informing nurses about moral distress and its consequences, establishing periodic consultations as well as making some organizational arrangement will play an important part in the identification and management of moral distress and its consequences.

Keywords: Moral distress, spiritual well- being, nurses

بررسی ارتباط بین دیسترس اخلاقی و سلامت معنوی در پرستاران

محمدعلی سلیمانی^۱، آمنه یعقوب زاده^۲، محمدرضا شیخی^۳

۱. استادیار، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی قزوین

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری سالمندی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

۳. دانشجوی دکترای پرستاری مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

چکیده

مقدمه: دیسترس اخلاقی به طور فزاینده‌ای به عنوان یک عامل مؤثر بر متخصصین مراقبین بهداشتی بخصوص پرستاران شناخته شده است. در صورت عدم توجه به این مفهوم می‌تواند نارضایتی‌های شغلی، رسیدگی نامناسب در امر مراقبت از بیمار و یا حتی ترک شغل را به دنبال داشته باشد.

روش کار: تعداد ۱۹۳ پرستار در فاصله بهمن ۱۳۹۳ تا اردیبهشت ۱۳۹۴ در مطالعه وارد شدند. ابزار گردآوری داده‌ها شامل پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک، مقیاس سلامت معنوی ۲۰ گویه‌ای و مقیاس دیسترس اخلاقی تجدیدنظر شده ۲۱ سؤالی بود. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آمارهای توصیفی و استنباطی با نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ انجام شد.

یافته‌ها: میانگین سلامت معنوی $94/73 \pm 15/89$ و دیسترس اخلاقی $109/56 \pm 58/70$ بود. ارتباط معنی‌داری بین سلامت معنوی و دیسترس اخلاقی گزارش نشد ($r = -0/053$ ، $p = 0/462$). نتایج مطالعه نشان داد که وضعیت تأهل و رضایت شغلی عوامل تعیین کننده بر سلامت معنوی بودند. در بین اطلاعات دموگرافیک و فاکتورهای مرتبط شغلی، جنس و سطح تحصیلات عوامل مؤثر بر دیسترس اخلاقی شناخته شدند. علاوه براین، سن، نوع شیفت کاری و تمایل به ترک شغل از جمله عوامل پیش‌گویی کننده دیسترس شغلی معرفی شدند.

نتیجه‌گیری: دیسترس اخلاقی و ارتباط آن با تفاوت‌ها و ترجیحات فردی و عوامل سازمانی می‌تواند نقش مهمی را در ایجاد دیسترس اخلاقی پرستاران بر عهده داشته باشد. بنابراین بکارگیری دستوالعمل‌ها و استراتژی‌هایی که می‌تواند به جلوگیری از ایجاد وضعیت موجود کمک کند، امری ضروری به نظر می‌رسد. افزایش آگاهی پرستاران در مورد دیسترس اخلاقی و پیامدهای آن، برگزاری جلسات مشاوره دوره‌ای و همچنین مداخلات سازمانی از جمله تغییر در بخش محل کاری می‌تواند در شناسایی و مدیریت دیسترس اخلاقی و پیامدهای آن نقش بسزایی داشته باشد.

کلید واژه‌ها: دیسترس اخلاقی، سلامت معنوی، پرستاران